

Attelning på andra Häm-
ningen 1851.

Attelningens Text: Skriffla Gen-
vidgarnes 15: Aps. 48. vers
Så skall en Ert vites
vara I erare och I bröder
att genare Christum värde
Eder förkunnad Synder-
förlatelse.

af vår Uplästa heliga Text
kanna både batfärdiga och
obatfärdiga syndare till
egna sig Guds Nåd och sy-
ndernas förlatelse. För obat-
färdiga syndare, är det
ingen skrift att Tro på
en Nådig Gud, omvä-
nde obatfärdiga hafva
ingenting annat gjort

åtminstone anklagas icke
 dem; Samvete dem för
 för mord, tyfveri, eller
 andra Gafna synder och
 laster; icke anklagas dem
 dem; Samvete för Gärighet
 eller afvand; Det anklagas
 dem icke för Kämp, frä-
 seri och bryckstap; Sam-
 vete anklagas dem icke
 för olydnad, emot föräldrar
 och Öfverbönder; Det an-
 klagas dem icke för något
 bratt, som kunde draga
 dem i förtviflan; Det är
 saldes lätt för de abatt-
 oliga, att tillägna sig Gud,
 Nåd och Syndernas förlä-
 telse; men för Angerfulla
 och utvattningiga flodare
 är det icke så lätt, att

kunnat Tro; emedan Samve-
 tet anklagas dem och Djupet
 den fördömer dem; Samvete
 anklagas dem för bratt emot
 alla Guds bud; det anklagas
 dem för Enskärlek och verk-
 pärlite, som är afgodadyn
 som, ~~och~~ eller bratt emot
 första Budet; det anklagas
 dem för Svordomar och Guds
 Namns Misbruk, som är
 ett bratt emot andra Bu-
 det; Samvete anklagas
 dem, för Sabbaths ålygan-
 de, som är ett bratt emot
 tredje Budet; det an-
 klagas dem för olydnad emot
 sina Föräldrar, som är ett
 bratt emot 4de Budet.
 Det anklagas dem för ore-
 de, hat trötta och flagsmål
 som är ett bratt emot
 5te Budet.

Samvittet anklagar dem
 för olyckhet, och ett lutt
 färdigt lifverne, som är
 ett bratt emat
 8de Bndet; det
 anklagar dem
 för Åld och tyng
 veri, som är ett
 bratt emat 7^{de}
 det anklagar
 dem för lagn och
 baktal, som är
 synd emat 8^{de}
 Bndet; det an
 klagar dem för
 gerighet och ofru
 aj förbudet; 9de Bndet
 Det anklagar dem
 för allehanda syndiga
 luster och Begärel

som de vänta på en
 inman sig; Djävulens
 Nivåernas anda tar hos
 Andra luster och syndiga
 begärelser, såsom Vrede
 Hat, Igerighet och of
 vund, Hetsam lustar, ryg
 färdin, Ågerigheten, del
 Egnvättfördighet; när
 Alla dessa Djävulens
 anslutningar kommer
 på den batfärdiga synd
 ren, då kan man inte
 Tro, att Gud är nådig, og
 att man förlåter synderna
 Ty Egnvättfördighet
 fördämmer nu den ängs
 fulle och batfärdiga

lyrdaren, och jagas:
 Du kan inte komma
 till Frälshuset, imedien
 du är så stor sjukare.
 Du måste först arbeta
 på din bättring; du måste
 först bli en bättnings
 värd; Om också Gud
 skulle förlåta dina
 upfärliga synder, som
 du förs i världen från
 bedrifnit; så kan du
 inte vara ett Guds barn
 när du ännu synder
 dagligen, med tusen
 mer. Du har nästan
 beständigt andra tusen
 mer, andra lustar, och
 syndiga begär; du
 kan inte vara

ett Guds Barn som
 beständigt anfäktas
 af djefuener.
 Du jagas Djefuener till
 dagligt djefualen. Du
 kan inte komma till
 Frälshuset, såsom en
 bättningsvärd; Du
 vet du måste först
 bli en bättnings
 värd, innan du
 kan tro, att Gud
 är nådig - om du Fräl
 saren hjälper, säger, att
 du måste förbarmas
 sig af en bättningsvärd
 mer! så tillåter inte
 egentligen bättningsvärd

att den bätfändig
 tros att trälslagen tas
 emot och förbarnas
 sig afnes bätfändiga
 själlar. Egenråd
 fändig. Hetero bequä
 för sådana tankar uti
 den b. krymrade och
 bätfär. Lise själar, att
 Trälslagen ikke kan
 förbar ma sig afnes
 en bät fändig. Djesual
 Ty jagst Egenråd fändig
 heter: så länge som jag
 daren är opå som jag
 djesual, kan jag inte
 komma till Trälslagen
 Men den sähna spara
 triffles Allrig om fise
 Salighet. Den, fane

kan en däd Tro i sam
 kan. Kan besva sam
 en' pörning, och i en
 triffles kan Allrig på
 Guds nåd. Egenråd för
 cligheten inges Nådslus
 ren gada tankes län
 sig hjälp Nådslus
 tankes: ja: ikke ar jag
 den första pörning
 ikke ar jag den nästa
 Det finns Många i världen
 som varit Agenduktys
 ne om jag. Duvud gjorde
 både stor och smid och
 varit ändå räknad till
 Guds barn. Men jag kan
 ikke gjort pörning hos
 eller man; pörföre
 Skall jag då resa till

Helvetet. Nej till Helve-
 tet. Rammes jag ate-
 drig! ja tänker på att jag
 varit. Jag har lifuats
 dygdt och är lyft i världen
 och har alltså fortgått
 att komma till Helve-
 tet. Om Gud dömer mig
 till Helvetet, ja är hade
 orättvis. Men Gud Skapat
 Människan, för att bringa
 opp till Helvetet? Ja ture
 ser den, som har
 dygden till Salig-
 het, grund. Men
 har samma Tro,
 som Nikodemus, att
 en gammal Människa
 inte kan födas på nytt

12 = 18
 1 - 24
 19 - 24
 19 - 24

Nikodemus var en fideslig
 och Gudsfruktig man. Men
 han trodde inte, att en gam-
 mal Människa kunde fö-
 das på nytt. Igheller trodde
 att Jesus af Nazaret var Guds
 Son och världens Frälsare.
 Nikodemus uttalar, sin
 trosbekännelse, när han
 kom till Jesus om natten.
 Rabbi: vi vete, att du är
 kommen af Gudi för
 lärare: den trost hade Niko-
 demus, att Jesus var en an-
 delig lärare, att han var
 af Gud utskickad i världen
 till att undervisa Män-
 niskorna, hur de borde
 lifva, för att vinna Salig-
 heten. Men att Jesus af
 Nazaret var Guds Son
 och världens Frälsare:
 det trodde inte Niko-

50
 Clemens. Och ännu i dag haf
 va världens dygdemän
 den tron, att Frälsare
 inte var Guds Sönn, utan en
 oräddlig människor, utrustad
 med större gåfver än an
 dra människor. Världens
 dygde människor påstå, att
 Jesus hade större förstånd
 än andra människor, men
 att är en Gud, som skapat
 världen; det kunna ver
 dens dygda människor
 alltså tro. Därför påstå
 också alla världens dygda
 människor, att Frälsarens
 andeliga och lekamliga
 lidande som vi kalla Chris
 ti förtjénst, har inget
 kraft, att förfona oss
 med Gud; Frälsarens

var således inte något
 försonings offer för världens
 syndar, som på inte med sitt
 lidande återläst några
 människors ifrågasättanden och
 djufvalen, vald. Men genom
 sin dära och sitt efterdöme
 har han, lik som en annan
 andelig lärare, visat oss
 vägen till himmelen; och
 vi bättra vårt lifverne och
 lefva dygdigt, så måste Gud
 förlåta oss våra syndar, inte
 för Jesu Christi lidande och död
 utan därför, att vi bättra
 vårt lifverne, och lefvat Gud
 fruktigt och dygdigt efter
 bättringen. Gud förgätes vårt
 förre ogyldaktiga lifverne
 om vi bättra oss, och på den
 efter omvända på dygdens
 väg, och för ett heligt

1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

kan betala sin stora syndaffär
 förmodligen tänkte han betala
 sin stora syndaffär med
 den egna bättringen. Men
 den bättringen, som han
 som samvete blifvit värd
 kan icke få någon samvete
 friid genom den egna bättringen.
 Men han måtte med all sin
 dygd, och med all sin Gud's
 fruktans färd, till slut
 betala skulden den
 om han icke får förlåtelse
 här i Nödliden. Men att
 Tro på Gud, vad är icke på lott
 för den, som blifvit ofruktli-
 gen värd. En värd man
 kan icke allenast den
 gamla syndaffären på
 sitt samvete; utan afven
 den nya syndaffären; som
 afven afsteln pågar; som
 hinner i minnelse.
 En annan lag, som

som strides emot, den lag
 som är i minnelse, och som
 per mig fänges i synden.
 Den värdte kändes, att
 han blifvande och icke
 bättra genom den egna bät-
 tringen. Därför blif
 argare och argare med
 hvarje dag. Men upväckas
 all denna syndiga lust
 och begärlighet, som man
 nissar i förbättring till
 ständ allvrig kännelse.
 Därför säger Åga Helge
 att kungen upväckas i
 mig all begärlighet. Det
 vill säga kungen; det
 väckta samvete. Uppvä-
 ckar en rätt syndskän-
 nelser. Kungen vill
 säga många andra, som
 har en minnelse.

hur: huru många syndiga
 luster och begär, som
 spår in oss sig; och när
 den väntade rätte han
 bli dessa Anden tankar gilla
 mätta han till slut falla
 i förtvifflar, emid som
 han finner, att menniska
 icke kan ge något till
 förtjenas Gud, nåd och
 syndernas förlåtelse.
 Genom rättförsdigheten rensas
 sig upp summen mellan
 emellan den bätfordere
 Syndaren och Frälsaren.
 När Apostelen säger
 i dagens Text, att ge
 namn Christum vandra
 eder för dömdas Syn-
 dernas förlåtelse: så